

SIYAH
BEYAZ

---

günnur özsoy

TİNSEL DENEYİMLER

SPIRITUAL EXPERIMENTS

30 EYLÜL 20 EKİM 2011

30 SEPTEMBER 20 OCTOBER 2011

GÖKYÜZÜ ALTI VE ÖTESİ ÖYKÜLER

MERMER HEYKELLERDEN GENEL GÖRÜNÜŞ A GENERAL VIEW FROM THE MARBLE SCULPTURES

Günnur Özsoy'un son işleri çağdaş sanatın estetik, kavramsal ve tinsel meseleleri, formel olarak çekici ve entelektüel anlamda düşündürücü olan bir sanatsal araştırma içerisinde bir araya getirilebileceğini gösteriyor. "Tinsel Deneyimler" sergisi mezar taşları ve kanatlar nosyonlarının yanı sıra, bizleri üstünde taşıyan toprak ve kuşları havada tutan rüzgâr arasındaki ilişkileri de tartışmaya açıyor. Sergi tinsel, felsefi ve entelektüel olarak zenginleştirme gayesiyle bilinenin görünürlüğünü sorgulayarak, bize dünyevi algımızın sınırlarının ötesine bakma şansı veriyor.

Bir yapılığın formunun ve fikrinin gelişimi her zaman onun üretim süreciyle iç içe geçmiştir ve onunla yakından ilintiliidir. İşleri minimal heykelle paralellikler gösterse de, Özsoy'un izleyicilerle paylaşmaktan çekinmediği kişisel öykülere yer vermesi açısından minimalizmin biçimselligidinden farklılık gösterir. "Tinsel Deneyimler" de sanatsal yaklaşımının anlatışal boyutu önceki sergilerinde olduğundan çok daha belirgindir. Tüm yapıtlarının özelliklerine bakıldığından "organik" terimi çalışmalarının estetiğini tanımlamak için uygun görünür. Sanatçı, modern soyut avangartlardan beri geleneksel olarak geometrik

form dağarcığıyla bağlantılı olan mantıksal doğrusallığa güvenmez ve ondan hoşlanmaz. Özsoy sanatsal mükemmelliyet çiliğe ve akademik tutuculuğu da karşısındır. Onu her türlü katı kanondan özgür bırakın ve fikir, malzeme ve form bakımlarından sınırsız işler yaratmasına imkân sağlayan anarşik bir sanat nosyonuna sahiptir.

Son yıllarda galeri mekâni, heykellerinin giderek daha içkin bir parçası hâline gelmiştir. "Gar" ya da "Seni Görüyorum" gibi sergileri, yapıtlarını çevreleyen alanın boşluğunu biçimsel parametrelerden bire olarak kullandığını göstermiştir. Yine de çağdaşı pek çok sanatçının aksine Özsoy sergilerinde hâlâ kaide kullanır, çünkü heykelin varlığının altını çizen tanımsal bir gücü olduğuna inanır. Bununla birlikte, sıkılıkla kaideyle oynar ve onu sergi tasarımının bir parçası olarak görür, böylece kaideyi geleneksel anlamının dışında kullanması hem tek tek yapıtlara hem de serginin bütününe yeni bir boyut ekler. "Tinsel Deneyimler" iki heykel serisi ve bir video çalışmasından oluşuyor. "T-D 1" adındaki ilk seri mezar taşlarını ele alır, "T-D 2" ise kanat nosyonunu inceler. "Yolculuk" adlı video, diğer işe bağlantılı olarak, uçan kuşların yer aldığı parçalı yapıda ve düşünmeye sevkinde sekanslar sunarak sergiye

farklı bir boyut katar. Her iki seri de kavramsal olarak zamanın yanı sıra seyahat nosyonunu da tartışılmaktadır. Mezar taşı bir varış yerine ve insanın süreğelen yolculuğunda yeni bir bölümün başlangıcına işaret eder. Kanat, fiziksel varoluşumuzun sınırlarını aşmak için bir araçtır. Aynı sergide yer alan bu iki serinin biçimsel ve içeriksel bağlantıları ve kesiştiği noktaların güçlü, çoğulcu ve heterojen bir gerilim yarattığını, bu sayede işlerin daha da güç kazandığını düşünüyorum. Mezar taşı serisinin ilham kaynağı Marmara Üniversitesi'nde endüstriyel tasarım öğrencisi olduğu zamana kadar gider. Hikâyelerin tarihle iç içe geçtiği ve Özsoy'a göre bir heykel bahçesini andıran Eyüp'teki büyük mezarlığa yaptığı ziyaretlerden etkilenmişti. O zamanlar İstanbul'da henüz gerçek anlamda bir sanat müzesi olmadığından, mezarlığı bir açık hava müzesi olarak düşünmüştü. Oradaki mezar taşlarının işçiliği ve formel güzellikleri onu büyülemiştir. Sonra, bir yakınının kaybı ve yaşadığı keder ona herkesi bir mezar taşının beklediğini düşündürdü. Bununla birlikte Gunnur Özsoy'un güncel sergisindeki işler mezar taşlarıyla olan bağlantılarını pek az belli eder. Aslında işler ağır taşlardan yapılmamıştır ve büyük boyutlu olmalarına rağmen polyester kullanımından

dolayı hafiftiler. Yani fiziksel varlıklar estetik görünümünden farklılık gösterir. Ayrıca minimal formları ile çekici ve parlak yüzeyleri nedeniyle işler tasarım çalışmalarını andırmaktadır. Ancak işlevsellikleri muğlaktır. Biçimsel olarak çekici, kavramsal açıdan tanıdık görünümleri ve işlevsellikten uzak olmaları işlere, izleyiciyi onların kaynağını, içeriği ve niyetini sorgulatan bir tuhaflık atfetmektedir. Kanat serisi çocukluk, seyahat ve uçmak ile ilgili anılardan beslenmektedir. Özsoy'a göre martılar İstanbul'un önemli temsilcileridir, sesleri ve haşmetli görünümlerinden dolayı minareler ve tarihi yarımadanın klasikleşmiş şehir silüeti gibi bu metropolün sembolleridir. Bununla birlikte, sanatçı bu seride de estetik ve fiziki gerçekliğin uyuşmazlığı ile oynamaktadır. Formel olarak kanatları çağrıştırmalarına rağmen küçük heykeller mermerden yapılmasını nedeniyle ağırdırlar. Yani bir kez daha nesnenin işlevselligi malzeme seçimiyle yıkıma uğramıştır. Ayrıca, kanatlar gruplar hâlinde gösterildiği ve bir kısmı birbirine yapışık olduğu için onları yerçekimini alt etmek için kullanmak imkânsızdır. Bu serideki işler bu sebepten eski hayallerin suskun anımsamaları gibidir. Izleyiciye kendi gerçekliğini bir süre için unutturan ve onu gündelik hayatın rutininin uzağına götürün ilk bir

'Soyutlama yapmıyorum – soyut düşünüyorum.'

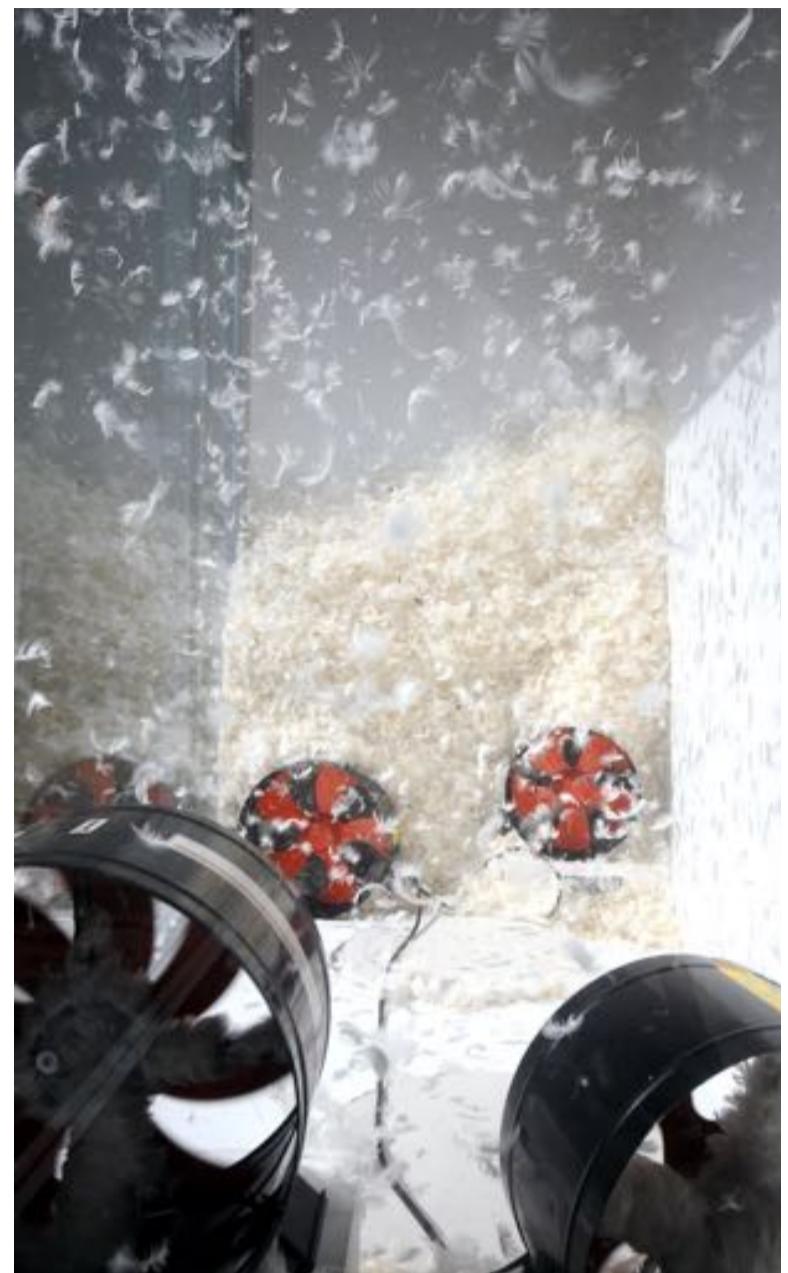
Günnur Özsoy Nisan 2011

melankoli hissi yaratırlar. Böylelikle ruhun, ufuk çizgisinin sınırlarını aşmasına yardımcı olan bu heykeller zihin için kanatlar olarak görülebilir. Dolayısıyla Özsoy'un işleri izleyicinin kendisini içinde yaşadığı gerçekliğin koşturması ve kaosundan en azından kısa bir süreliğine de olsa kurtarıldığı paralel dünyalar yaratır.

Günnur Özsoy sanatsal kariyerinde ikinci kez video çalışması gerçekleştirdi. Günümüz medya toplumunun izleme alışkanlıklarını sebebiyle videonun kavramsal meseleleri bir heykelden daha kolay ifade edebildiğine inanıyor. Dahası, sanatçı "Tinsel Deneyimler" de hareket ve yüzen imgelere ihtiyaç olduğunu hissetmişti. Bu noktada yine onun deneme ve özgür bir şekilde yaratma arzusu ile cesareti kendini göstermektedir. Video çalışması, izleyicinin zihnini ve algısını işin parçaları hâline getirmek amacıyla onu biçimsel olarak ve kesintili bir

birimde içine çeken hipnotik bir kolajdır. Ancak Günnur Özsoy gibi güçlü bir sanatçının ilk bakışta uyumsuz görünen mezar taşları ve kuş kanatları konularını bir sergide birleştirebileceğine inanıyorum. Sergilenen işler formel güzelliğin ve kavramsal derinliğin çarpıcı kombinasyonunu taşımakta, bildiğimiz ve inanlığımız şeylerin yarattığı sisteki gizli kalmış ilişkileri ortaya çıkarmaktadır. Bu nedenle, çağdaş heykelde yaygın olan estetize edilmiş biçimsellığın ötesine geçerler. "Tinsel Deneyimler" de Özsoy soğuk mermeri ve yapay polyesteri yaşam ve ölüm dikotomisini çevreleyen meselelerin çeşitli boyutlarını tartışan narin anlatılarına dönüştürmektedir. Sergi, onun sanatsal bağımsızlığı ve özgürlüğü üzerine kuruludur ve işler, izleyiciye kendi gerçekliğinin bilinen katmanlarının ötesine geçmesi için varoluşunun fiziksel sınırlarını aşmasına yardımcı olacak gücü taşımaktadır.

"Tinsel Deneyimler"de Özsoy soğuk mermeri ve yapay polyesteri yaşam ve ölüm dikotomisini çevreleyen meselelerin çeşitli boyutlarını tartışan narin anlatılarına dönüştürmektedir.

YERLEŞTİRME INSTALLATION

'TINSEL DENEYİMLER' SERGİSİNDEN GENEL GÖRÜNÜŞ GENERAL VIEW FROM THE EXHIBITION 'SPIRITUAL EXPERIMENTS'

STORIES FROM BELOW AND ABOVE THE HORIZON

The current works of Günnur Özsoy show that contemporary art is able to combine aesthetical, conceptual and spiritual issues in an artistic research that is formally attractive and intellectual challenging. Her exhibition "Spiritual Experiments" raises questions around the notion of tombstones and wings, as well as the relations between the soil that carries us and the wind that holds the bird in the air. By questioning the visible surface of the known, the show gives us a chance to look behind the limits of our world perception in order to enrich us spiritually, philosophically and intellectually.

The development of a piece's form and idea is always intermingled and closely connected to its production process. Although her work shows relations to minimal sculpture, it differs from minimalism's formalism by inhabiting personal stories that Özsoy is not afraid to share with the spectator. In "Spiritual Experiments", the narrative dimension of her artistic approach is even more obvious than in previous exhibitions. Looking at characteristics of her oeuvre, the term "organic" seems to be appropriate for describing the aesthetic of her works. The artist mistrusts and dislikes rational linearity,

which is traditionally since the modern abstract avant-gardes connected to a geometrical form-vocabulary. Özsoy is also against artistic perfectionism, as well as academic conservatism. She possesses an anarchic notion of art, which frees her from any strict canon, and gives her the possibility to create works, which are unlimited in idea, material and form.

For the last years, more and more, the exhibition space became an intrinsic part of her sculptures. Previous shows like "Gar" or "I See You" proved that she used the emptiness of the spatial surrounding of the works as one of its formal parameters. Nevertheless, unlike many of her contemporary colleagues, Özsoy still uses pedestals in her exhibitions, because she believes in its descriptive power that underlines the existence of the sculpture. Though, often, she plays with the pedestal and understands it as a part of the exhibition design, so that her unorthodox use of the pedestal adds a dimension to the particular pieces as well as to the whole show.

"Spiritual Experiments" consists of two sculpture series and one video work. The first series, which is called "T-D 1", is dealing with tombstones, while the second, "T-D 2",

investigates the notion of wings. In relation to the latter, the video "Journey" adds another dimension to the exhibition by presenting fragmental and meditative sequences of flying birds. Both series conceptually discuss the notion of time as well as travelling. The tombstone resembles a destination and the beginning of a new part in an ongoing human journey. The wing is an instrument for overcoming the boundaries of our physical existence. I believe that the formal and contextual interconnections and intersections of these two series in one exhibition create a strong pluralistic and heterogeneous tension in the gallery, from which the particular works gain even more power.

The inspirational source of the tombstone series dates back to the time when she was an industrial design student at Marmara University. She became influenced by visits of the large graveyard in Eyüp, which for Özsoy resembled a sculpture garden, where stories melt with histories. As Istanbul did not have any real art museum then, and she understood the graveyard as an open-air museum. There, especially the craft and formal beauty of the tombstones fascinated her. Later, the personal experience of loss and grief made her think about the

fact that everybody has a tombstone ready waiting for him/her. Though, the works in Günnur Özsoy's current exhibition only slightly reveal their connections to tombstones. In fact the pieces are not made of heavy stone, and although being large in size, due to the use of polyester, they are light in weight. So, their physical existence differentiates from their aesthetical appearance. Also due to their minimal form as well as attractive and shiny surface, the pieces resemble design works. Though, their functionality remains unclear. Looking formally attractive and conceptually familiar, the lack of functionality gives the works a strangeness that makes the visitor question their origin, content and intention.

The wing series draws on reminiscences of childhood, travelling and flying. For Özsoy, seagulls are important representatives of Istanbul, which due to their sound and majestic appearance are as symbolic for this megalopolis as minarets and the classic skyline of the historical peninsula. Though, again, in this series, the artist plays with the divergence between aesthetical and physical reality. Although formally recalling wings, the small sculptures are heavy due to the use of marble. So again, the functionality of

DETAY DETAIL

'I do not abstract from anything – I think in abstract ways.'

Günnur Özsoy April 2011

MERMER HEYKELLER MARBLE SCULPTURES

the object is destroyed by the choice of its material. Also, as the wings are shown in groups, where a number of them are glued to each other, it would be impossible to use them for overcoming gravity. The works of this series therefore are like silent reminiscences of past dreams. They cause a warm melancholy, which might make the spectator forgetting his reality for a while, and carry him away from the boundaries of his daily-life-routine. So, these sculptures can be seen as wings for the mind, which help the spirit to lift itself up above the limits of the horizon of our world. Therefore, Özsoy pieces create parallel

worlds, in which the spectator, at least for a few moments, can free himself from the rush and chaos of the reality he lives in. For the second time in her artistic career, Gunnur Özsoy created a video work. She believes that, due to the viewing habits of our media society, it communicates conceptual issues easier than any sculpture. Also, the artist feels that there is a need for movement and floating images in "Spiritual Experiments". Here again, her lust and courage to experiment, and independently create becomes obvious. The video work is a hypnotic collage that through its formal fragmentarily pulls in the spectator to make his mind and perception parts of the piece.

I believe that only a strong artist like Gunnur Özsoy is able to combine two on the first look incoherent subjects like tombstones and bird wings in one exhibition. The presented works inhabit a striking combination of formal beauty and conceptual deepness, and reveal relations that normally are hidden in the mist of our known and believed. That is why they go beyond any aestheticized formalism, which is common in contemporary sculpture. In "Spiritual Experiments", Özsoy transforms cold marble and artificial polyester into fragile narrations discussing various dimensions of issues surrounding the dichotomy of life and death. The exhibition is based on her artistic indepen-

dence and freedom, and the works have the power to help the spectator overcoming the physical limitations of his existence for getting beyond the known layers of his reality.

Therefore, Özsoy pieces create parallel worlds, in which the spectator, at least for a few moments, can free himself from the rush and chaos of the reality he lives in.

KİŞİSEL SERGİLER SOLO SHOWS

- 2011 PG Art Gallery, İstanbul
- 2011 PG Artspace, Kemer
- 2009 Siyah Beyaz Art Gallery, Ankara
- 2008 PG Art Gallery, İstanbul
- 2002 Siyah Beyaz Art Gallery, Ankara
- 2002 PG Art Gallery, İstanbul
- 2001 Tesk Art Gallery, Ankara
- 1999 The İstanbul Stock Exchange, İstanbul
- 1999 The Building Information Centre (YEM), İstanbul
- 1998 Siyah Beyaz Art Gallery, Ankara
- 1997 PG Art Gallery, İstanbul

KARMA SERGİLER GROUP SHOWS

- 2007 '... With Love', Ayşe Jewellery Gallery, İstanbul
- 2006 'So Far From Here', Ankara Train Station and İstanbul Haydarpaşa Train Station
- 2005 Bon Génie, Geneva, Switzerland
- 2004 French Cultural Centre, İstanbul
- 2003 Siyah Beyaz Art Gallery, Ankara
- 2003 'Blue Jean and Art in İstanbul', Dulcinea, İstanbul
- 2002 '60 Years 60 Artists', Beylikdüzü Tüyap, İstanbul
- 2002 'Contemporary Art with a Selection from Galleries' Marmara University Fine Arts Faculty, İstanbul
- 2001 'All Day/ Every Day 2', Westdeutsche Landesbank, İstanbul
- 1998 PG Art Gallery, İstanbul

SİYAH
BEYAZ
bar

SİYAH BEYAZ SANAT GALERİSİ

kavaklıdere sokak 3/1-2 06540 kavaklıdere ANKARA TURKEY

t 0312 428 2641 f 0312 427 0005

www.galerisiyahbeyaz.com galerisiyahbeyaz@gmail.com

tasarım: sera sade baskı: rekmay

SİYAH
BEYAZ